

aludt, irigylésre méltó pontossággal érkezett az állomásra. Megijedtem, hogy nem volna jó, ha a mozdonyvezető engedne a csábításnak. De nem aludt el, nyilván nem volt magyar. A vonaton is sokan horkoltak, amiben nem volt semmi különös. Átfurakodtunk a helyünkig. A vonat betartotta a menetrendet, és nem bocsátkozott részletekbe az állomáson. Kis várakozás után elindult, és kivitt minket ebből a szerencsétlen országból. Mi is elaludtunk. Csak Zágrábban ébredtünk fel. Egyetlen szóval sem említettük az alvó magyarokat.

Megint volt pénzünk. Jót ettünk és ittunk. Egyetlen kívánságunk volt, hogy minél előbb Ljubljana-ba érjünk. Ez is teljesült.

Hát ez van Magyarországgal" – fejeztem be a történetet barátomnak. Nem tudtam mást válaszolni, amikor azt kérdezte, milyenek a magyarok, és miféle szokásaik vannak. Érdekelte, hogy tanulmányoztam-e a magyaros temperamentumot és hasonlókat. Igazán nem tudtam mást válaszolni, de biztos vagyok benne, hogy ennyi is elég volt neki. Hogy most is alszanak-e, azt nem tudhatom, és nem is érdekel túlságosan.

REIMAN JUDIT fordításai

Reiman Judit
97